

Udfordringerne ved den nye EU-forordning

Hjorteavl har i Danmark altid været drevet ekstensivt, med fokus på dyrevelfærd og naturpleje samt en filosofi om lokale råvare til lokale forbruger. I de danske hjortefarme lever dyrene i store familie flokke, så tæt på et frit liv som muligt i et hegn. Hvis EU-forordning 2016/429/EU gennemføres vil det betyde lukning af Danske hjortefarme og en øget import af hjortekød fra primært New Zealand med der af følgende øget Co2 aftryk, hvilket et stik imod den grønne omstilling vi ønsker i Danmark.

Nedenfor er problemstillingerne kort beskrevet.

Tidligere direktiv:

Dispensation for øremærkning af hjortedyr blev givet automatisk til dem der ønskede det på baggrund af at vi ikke kan håndtere vores dyr som konventionelle dyrehold.

Således skulle hjortedyr først øremærkes med (et) øremærke når de forlod hegnet – uanset årsag (slagt, salg el.lign.)

Ny EU-forordning:

Hjorte, der fødes i besætningen, efter de nye regler trådte i kraft 17. maj 2021, skal mærkes med enten chip eller 2 øremærker senest 9 måneder efter fødslen.

Voksne Hjorte født inden den 22. april 2021 skal være mærket senest den 31. december 2021.

Problematik:

- 1) Udfordringer med mærkning af kalve
- 2) Udfordringer med mærkning af voksendyr.

1)

Det er kun muligt at mærke hjortekalve indenfor de første 1-2 døgn efter fødsel, herefter vil de flygte når et menneske nærmer sig. Mærkningen forgår ved, at man fysisk fikserer kalven og ”skyder” enten øremærker i ørene eller en chip ind under huden på dyret. Dette vil resultere i høj dødelighed blandt kalvene, idet hundyrerne ikke vil have kalvene hvis de lugter af menneske*. Samtidigt vil det betyde et voldsomt øget stressniveau generelt blandt dyrene i den periode (kælvsperioden) på året hvor de har mest brug for ro*, idet dyre holder er nødsaget til at bevæge sig rundt i hegnet 1-2 gange dagligt for at finde kalvene.

2)

Hjorte er ikke domesticerede og det er i Danmark ikke tilladt at holde dem på stald, som med f.eks. kvæg og heste. De er derfor ikke håndterbare og kan ikke uden videre indfanges. Forsøg herpå vil resultere i at dyrene gør skade på sig selv og hinanden. Af hensyn til dyre holders sikkerhed, frarådes det at gøre forsøg på indfangning*.

Det har været foreslået, at man kan bedøve de voksne hjorte, så de kan mærkes. Ud over at være en meget kostelig affære, er udfordringen at der ikke er nogen tilbageholdelsestid på de bedøvelsesmidler der er tilgængelige i Danmark. Det betyder at de dyr de har været bedøvet ikke må bruges til konsum.

Løsningsforslag:

- 1) Primært
- 2) Sekundært

1)

Vi foreslår EU forordning 2016/429/EU (Dyresundhedsloven) ændret, således hjortevildt friholdes. De ændrede regler omkring mærkning hæver ikke niveauet for smittesporing sammenlignet med i dag hvor alle dyr som forlader en farm i Danmark allerede er entydigt mærket. Dvs dispensations ordningen forsætter.

2)

Hvis reglerne ikke kan ændres, er det bydende nødvendigt med en lang overgangsperiode (år) hvor farmerne kan få tilegnet sig de nødvendige kundskaber og faciliteter til håndtering af denne type dyr. En implementerings periode på minimum 5 år vil være nødvendig.

Konklusion:

Det er ikke holdbart, at nationale regler som fuldt lever op til direktivets formål om smittesporing, til side sættes og herved ødelægger grundlaget for Hjorteavl i Danmark.

Bæredygtigheden i lokal produceret fødevarer vil for hjortekødets vedkommende ikke længere være sikret. De danske hjortefarme ikke vil kunne konkurrere med udlands produceret hjortekød fra lande som ikke implementerer forordningen og overholder de høje standarder for dyrevælfærd som vi har i Danmark.

Derfor er det bydende nødvendigt at fortolkning af Eu forordningen tilpasse således at det er muligt at sikre overlevelsen af de Danske hjortefarme.

Med venlig hilsen
Landsforeningen af Danske Hjorteavlere.

*Kilder: "Hjorteproduktion" af Frank Vig Larsen (undervisningsmateriale fra SEGES Hjortekursus) samt Martin Lund, Dyr læge og Underviser i "Sygdomme og Ernæring" på SEGES Hjortekursus